

ଚାଲ ଚାଲିବା

ଖୁସିରେ ପଢ଼ିବା ଅଭିଯାନ
ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି

ଏକଲା ଚାଲ

ଯଦି ତୋର ଡାକ ଶୁଣି କେହି ନ ଆସେ

ତେବେ ଏକଲା ଚାଲରେ

ଏକଲା ଚାଲ ଏକଲା ଚାଲ ଏକଲା ଚାଲ ଏକଲା ଚାଲରେ

ଯଦି ତୋର ଡାକ ଶୁଣି.....(୦)

ଯଦି କେହି କଥା ନ କହେ

ଆରେ ଆରେ ଏ ଅଭାଗା କଥା ନ କହେ

ସରିଏ ଯଦି ବି ମୁହଁ ବୁଲାଇ ତଥାପି କିଆଁ ଭୟ !

ତେବେ ପରାଣ ଖୋଲି.....

ଆରେ ତୋ' ବକ୍ତ୍ର ନାଦେ ମନର କଥା ଏକଲା କହରେ

ଯଦି ତୋ' ଡାକ ଶୁଣି.....(୧)

ଯଦି ସରିଏ ଫେରି ଯିବେ

ଆରେ ଆରେ ଏ ଅଭାଗା ସରିଏ ଫେରି ଯିବେ

ଯଦି ଗହନ ପଥ ଯାତ୍ରା କାଳେ କେହି ସାଥେ ନା ରହେ

ତେବେ କଷ୍ଟା ପରେ.....

ଆରେ ତୋ ରକ୍ତ ବୋଳା ପାଦରେ ତୋର ଏକଲା ଚାଲରେ

ଯଦି ତୋ' ଡାକ ଶୁଣି(୨)

ଯଦି ଆଲୁଅ ଜମା ନାହିଁ

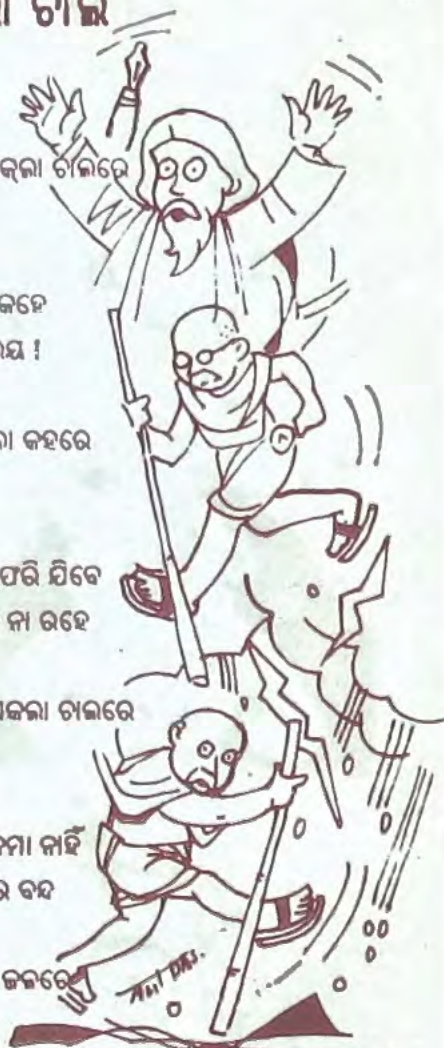
ଆରେ ଆରେ ଏ ଅଭାଗା ଆଲୁଅ ଜମା ନାହିଁ

ଯଦି ଝଡ଼ ବରଷା ଅନ୍ଧାର ରାତେ ଘର ଦୁଆର ବନ୍ଦ

ତେବେ ବକ୍ତ୍ର ପରି.....

ତୋର ଛାତି ଶରୀର ଜଳାଇ ଧରି ଏକଲା ଜଳରେ

ଯଦି ତୋ' ଡାକ ଶୁଣି.....(୩)

ମୂଳ ବଙ୍ଗଳା : ରତ୍ନାବ୍ରମଣ୍ୟ ଗାନ୍ଧାରୀ

ଓଡ଼ିଆ ମନାନ୍ତରାତ : ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଯେ ଦିନ ଶିଖିଲି

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଯେ ଦିନ ଶିଖିଲି ଚକ ଗଡ଼େଇ,
ଚିତ୍ତର ଆଳି ଆଉ ଗୀତ ମୁଁ ଗାଇ,
ଯେ ଦିନ ଶିଖିଲି ଗଛରେ ଚଢ଼ି,
ରୋଷେଇ କରି ଆଉ ନଈ ପହଁରି,
ଯା' ଖୁସି ପାଇଲି ତୁଳନା ନାହିଁ ତା'

ଆଉ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଗଲି

ଶିଖିବାଠୁ ମଜା କାହିଁରେ ?

ଶିଖିବାଠୁ ମଜା ନାହିଁରେ । (୦)

ଆହା କି ବଢ଼ିଆ ଲାଗୁଥିଲା,
କ୍ଷୀରାଠୁ ବି ବେଶୀ ମିଠା ଥିଲା,
ମଲ୍ଲୀଠୁ ମଧୁର ବାସୁଥିଲା,
କୋଇଲି ଗାନକୁ ବଳିଗଲା,

ଶିଖିବା ବାଜାଟା ସବୁକୁ ବଳିଲା

ଆଉ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଗଲି

ଶିଖିବାଠୁ ମଜା କାହିଁରେ ?

ଶିଖିବାଠୁ ମଜା ନାହିଁ ରେ ।

(ଦେଖ) ଘଡ଼ିକେ ଦୁନିଆ ବଦଳିଛି,
ନୂଆ ନୂଆ କେତେ ସରଜୁଛି,
କାଲିଠୁ ଏଯାବତ୍ ଯା' ହୋଇଛି,
ସବୁ ଶିଖିବାର ବାଟ ଅଛି,
ଆସ ଶିଖିଯିବା, ଯାସ କଟା ଠାରୁ

ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ା ଆଉ ବହି ପଢ଼ା

ଶିଖିବାଠୁ ମଜା କାହିଁରେ ?

ଶିଖିବାଠୁ ମଜା ନାହିଁ ରେ ।.....(୨)

ଆମେ ହସିଲେ

● କବିତା ଟ୍ରାପାଠୀ

ଆମେ ହସିଲେ ଦୁନିଆ ହସେ,
ହସି ଉଠଇ ବଉଦ ତଳୁ,
ଲଜ ଗହଳୁ ଫୁଲଟି ହସେ,
ନୀଳ ଆକାଶେ ଚଢ଼େଇ ହସେ,
ସାଗର ହସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହସେ,
ହସି ହସିକା ଦୂର ଆକାଶ,
ଆମେ ହସିଲେ

ହସେ ଆକାଶ ତାରା,
କୁନି ଚାନ୍ଦଟା ପରା ।
ହସେ ପରଜାପତି,
ଗାଏ ପବନ ଗୀତି,
ଶୁଖିଲା ମାଟି ହସେ,
ବରଷା କେତେ ଖସେ ।

ଆମ ହସରେ ଶୁଖାଇ ଦେବୁ,
ସବୁରି ଓଠେ ଝରାଇ ଦେବୁ,
ଗାଇବୁ ଆମେ ନାଚିବୁ ଆମେ,
କରିବୁ ମଜା ଆମେରେ ସବୁ,

ସବୁରି ଆଖି ଲୁହ,
ହସର ସୁନା ସୁଅ ।
ବଜାଇ କେତେ ବାଜା
ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଜା ।

ଆମ ପାଠଶାଳା

(ବାଜି ରାଉଟ ଛାତ୍ରାବସର ଗୀତ)

ଆମ ପାଠଶାଳା,
ନିଜହାତେ ଗଢ଼ା,
ଦିଶେ ଶୋଭାବନରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ମଧୁମାଳତୀ ହସେ,
କାନନ ଭରେ ମଲ୍ଲୀ ସଜ୍ଜକ ବାସେ,
ପାହାଡ଼ି ସମାରେ ତା'ର ପାଖୁଡ଼ା ଖସେ,
ପରମ ସୁହାରେ ମରମ ଆବେରେ,
ସୁଖେ କାଟୁ ଦିନରେ ।

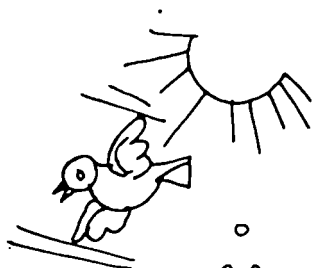
ଆମ ପାଠଶାଳା

ଶାଳବଣେ ଡାକିଯାଏ ବିହର ବଧୂ,
ମହୁମାଛି ଉଡ଼ି ପିଏ ବିମଳ ମଧୁ,
ଆମେ ସବୁ ଜାରିଉଠୁ ଗଭୀର ନିଦୁ,
ନାରୁ ନିଜ କରମେ, ଦେଶ ସେବା ଧରମେ,
ଢାଳି ମନ ପ୍ରାଣରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା

ନାରିକେଳ ପତ୍ରପୁଞ୍ଜେ ନୂଆନ୍ତି ମଥା,
ମନ୍ଦାରକଳିଟି ଖୋଲେ ନୟନ ପତା,
କାନେ କାନେ କହେ କେଉଁ ଗୋପନ କଥା,
ଥୁରି ବାଆ ପରଶେ ପ୍ରାଣେ ଆଶେ ହରଷ,
ଗୁଞ୍ଜେ ଦୁଃଖ ଦୈନ୍ୟରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା

ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ୁଛି

● ବିନୟବ୍ରତ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ୁଛି

ହସି ଖେଳି ନାଚି ଗାର କେତେ ଶିଖୁଛି

ଅପା ଗୀତ ଶିଖାନ୍ତି

ଭାର ଗପ କହନ୍ତି

ଅପା ନାଚ ଶିଖାନ୍ତି

ଭାର ସାଥ ବୁଲନ୍ତି

ନାଚି ଧୁନୁ ଧୁନାଧୁନୁ ହସି ଖିଲି ଖିଲି

ଗାର ମିଳିମିଶି ବୁଲି ଝୁଲି ଝୁଲି ।

କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଆମ ଟିକି ବସିତା,

ଭଳି ଭଳି ଫୁଲ ଫଳେ ଲାଗେ ତ ମଜା,

ପୋଖରୀ କୂଳରେ ଗାଏ ଟିକି ଛଢ଼େଇ,

ତା' ମଧୁର ଗୀତ ମନ ଦିଏ ଭୁଲେଇ

ପ୍ରଜାପତି ପଛେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଖେଳି ଖେଳିବା

ସତା କରି ପାଣି ଦେଇ ଗଡ଼ ବସିତା

ଗଛ ପତର କୋଳେ

ଫୁଲ ପାଖୁଡ଼ା ମେଲେ

କେତେ ଭଲଭଲିଆ ଫଳ ଫଳରେ ଝୁଲେ ।

ବରଷକେ ଥରେ କରୁ ବସରେ ଭୋଜି,

ବଣ ପାହାଡ଼ର କୋଳେ ଯାଉରେ ମଜି

କାଠ ପାଣି ଆଣି ଆମେ ଜାଲୁର ବୁଲି,

ନଗର କୁରେ ରାହୁ ଗୀତ ଯେ ବୋଲି,

ଆମରି ଖୁସିରେ ସାରା ବସନ୍ତହସେ

ପାହାଡ଼ ବି କତା କହେ ଆମରି ସାଥେ

କୁଟି ପଥର କୋଳେ ଚଢ଼ି ଗଛର ଡାଳେ

ତୋକୁ କେତେ ଯେ କୋଳି ଖେଳୁ ନଗର କୁଳେ ।

ଆମର ଏ ପାଠାଗାର ବହିରେ ଭରା,

ଗପ ଗୀତ ଚିତ୍ରେ ଲେଖା ଦୁନିଆଁ ସାରା

ଏଇ ଘରେ ନାଚ ଶିଖୁ ଗୀତ ବି ଶିଖୁ

ବାଜା ତାଳେ ମିଶାଇ ସେ କେତେ ସୁରକୁ,

ଘାସର ଚନ୍ଦରେ ଢଳା ଆମ ପଢ଼ିଆ

ଡେଇଁ କୁଟି ନାଚି ଖେଳି ଲାଗେ ବଢ଼ିଆ,

ମନ ହାଲକା ହୁଏ ଦେହ ବଳ ତ ପାଏ

କେତେ ନୂଆ ଭାବନା ସବୁ ମନରେ ଖେଳେ ।

ଅପା ଭାଇ ସାଥେ ମିଳି କାମ କରିବୁ
 ମାଡ଼ ଗାଳି ଦୂର ଛାଡ଼ି ହାସ ମିଳାଇ
 ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼ା ପାଠଶାଳା ଆମର
 ଭୁଲିବୁନି କେବେ ତାକୁ ସାରା ଜୀବନ
 ଘୋଷା ଚଳିବ ନାହିଁ ମାଡ଼ ରହିବ ନାହିଁ
 ନିଜ ହାତରେ କରି ପଢ଼ି ଗାଳିବୁ ଯହିଁ ।

ଆମ ମନ ଲାଗି କଞ୍ଜେ ସବୁ ଶିଖିବୁ,
 ନୂଆ ଏକ ପାଠଶାଳା ଆମେ ଗଢ଼ିବୁ

ନିଶ୍ଚୁନ୍ ଖରାବେଳ

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନିଶ୍ଚୁନ୍ ଖରାବେଳ କୋଇଲି ଗାଏ,
 ଶୁଖା ପତର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିକା ଯାଏ,
 ଝାଞ୍ଜି ପବନର ମଧୁର ବେଳାଠୁ
 ପାଠ ବହି ମୋର ଶୁଖିଲା ଲାଗେ । (୧)
 ବାଜା ବଜାଏ ମେଘ ବିଜୁଳି ଧାଏଁ,
 ବେଙ୍ଗ ଗାତ ଶୁଣି ବରଷା ହୁଏ,
 ଟିପ୍ ଟିପ୍ ଟିପ୍ ପାଣି ଗାତ ଯେ ଗାଏ,
 ପାଣି ଛୁଇଁବାକୁ ମନଟା ଧାଏଁ,
 ବରଷାର ଏଇ ମଧୁର ପରଶୁ
 ପାଠ ବହି ମୋର ଶୁଖିଲା ଲାଗେ । (୨)
 କୁହୁଡ଼ିରେ ଭରା ସକାଳଟିଏ
 ଭଳି ଭଳି ଫୁଲ ମହକ ଦିଏ,
 କଅଁଳ କିରଣ ସୁରୁଜ ଢାଳେ,
 ଚନ୍ଦର ଉଷ୍ମ ଆରାମ ଦିଏ,
 ଶୀତ ସକାଳର ମଧୁର ବେଳାଠୁ
 ପାଠ ବହି ମୋର ଶୁଖିଲା ଲାଗେ । (୩)

ମେଳି ଦିଅ ସୁଲ୍ ଗାରି ଦୁଆର,
 ଖୋଲିଦିଅ ଏଇ କାନ୍ଥର ଘେର,
 ଖୋଲା ପରିବେଶ ବହି ଆମର,
 ଅନୁଭୂତି ହେଉ ବହିର ଧାରା,
 ଖୋଲା ଦୁନିଆର ଚକ୍ର ପରଶରେ
 ଗଜେଇ ଉଠିବ ଅସଲ ପାଠ ।..... (୪)

ନୂଆ ସକାଳ

ବିନୟବ୍ରତ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନୂଆ ସକାଳ ... ନୂଆ ପରଶ ...

ନୂଆ ଦୁନିଆ ... ନୂଆ ମଣିଷ ...

ଆଖିରେ ନୂଆ ଝଲକ,

ଦେହରେ ନୂଆ ପୁଲକ,

ହାତରେ ନୂଆ ତାକତ,

ମନରେ ନୂଆ ବିଶ୍ୱାସ ।

ନୂଆ ସକାଳ (୦)

ନୂଆ ସକାଳର ତାଜା କିରଣଟା

ସୁନାଳ ଆକାଶ (ତଳେ) ବିଶାଳ ଧରଣୀ

ସବୁଜ ଆଶାର

ବିଭୋର ସପନେ,

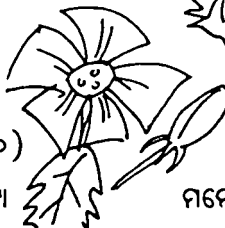
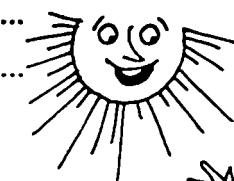
ଜୀବନଟା ହୁଏ ଚଞ୍ଚଳ ।

ଆଖିରେ (୧)

ନୂଆ ସକାଳର ନୂଆ ରାହା ନେଇ

ଗରମ ରକତ ଅସରା ତାକତ

ଅସୀମ ଆକାଶେ

ମନେ ଭରେ ନୂଆ ସପନ,

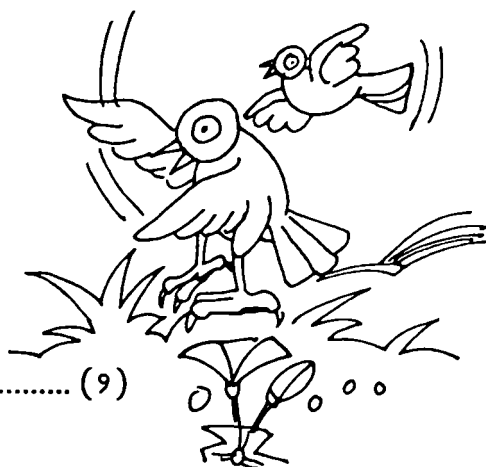
ମଧୁର ତା' ବିହର ରାଜ,

ଆମେରେ ତରୁଣ ବଳ,

ତେଜି ଦିଏ ଆଶା ଝଲକ,

ଚଢ଼େଇ ପରିଜା
 ସରଜିବା ଅସରା ନୂଆ
 ହସିବ ନୂଆ ଦୁନିଆଁ
 ହଜିବ ଦୁଃଖ ନିରାଶା,
 ଭରିବ ଖୁସି ସିନିହ,
 ହସିବ ନୂଆ ମଣିଷ ।
 ନୂଆ ସକାଳ (୨)

ହାତ ମିଳାଅ

● ବିବରଣୀପୂର୍ଣ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗୀତର ମାନେଟା ମନକୁ ପାଇଲେ
 କଥାର ମାନେଟା ମନକୁ ଛୁଇଁଲେ
 ଖେଳର ମଜାଟା ମନକୁ ଛୁଇଁଲେ
 ନୀତର ତାଳଟା ମନକୁ ଛୁଇଁଲେ
 କାହାର କାମଟା ମନକୁ ପାଇଲେ
 ଗୋଟେ ଗୋଟେ ମିଶି ପାଞ୍ଚଟା ମିଶିଲେ
 ଭଲ ମନ୍ଦ ବୋଲି କିଛି କାମ ନାହିଁ
 ସଭିଏଁ ମିଶିଲେ ସବୁ କାମ ଭଲ
 ଭଲ ନ ଲାଗିଲେ ଦିଅ ବଦଳାଇ
 ସବୁକୁ ସଜାଡ଼ି ଗଢ଼ି ଯିବା ଲାଗି

ସୁରଟା ମିଶେଇ ଦିଅ
 ତୁମ ମନ କଥାଟି କୁହ । (୦)
 ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ି ଡେଇଁ ପଡ଼,
 ତାଙ୍କକୁ ମିଳେଇ ଦିଅ ।
 ତମେ ବି ହାତ ଲଗାଅ,
 କେଉଁକାମ ହେବନି କୁହ ? (୧)
 ସବୁଥିରେ ଭାଗ ନିଅ,
 ଗୁଣ ନୁହେଁ ଗଣ ବଡ଼ ।
 କେମିତି କରିବା କୁହ,
 ସବୁଥିରେ ଭାଗ ନିଅ ।

ବଢ଼ିଆ ଭାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ

● ବିନୟ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବଢ଼ିଆ ଭାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ,

(ଦେଖ) ୦, ୧, ୨, ୩, ୯ ର କି ସୁନ୍ଦର ମେଳ,

ମିଶାଣ ଫେଡ଼ାଣ କର, ଗୁଣନ ହରଣ କର,

ହରଣ ଗୁଣନ କର, ଫେଡ଼ାଣ ମିଶାଣ କର,

ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା

କରିବା ଚାଲ ।

ହିମାଳୟ ପାହାଡ଼କୁ ମାପି ଥୋଇଲ (କିଏ ...)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,

ସାତ ଡାକ ସାଗରର ଖାଲ ମାପିଲା (କିଏ ...)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,

ନ ଦିଶିଲା ତାରାର ଦୂରତା ମାପିଲା (କିଏ ...)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,

ଦେଶ ସାରା ଲୋକ ଯାକ କିଏ ଗଣିଲା (କିଏ ...)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା

ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା

କଲା କିମିଆ ।

ଅଙ୍କ ମଜା ଚାଖିଛି ଯେ ଭାରି ସିଆଣି,

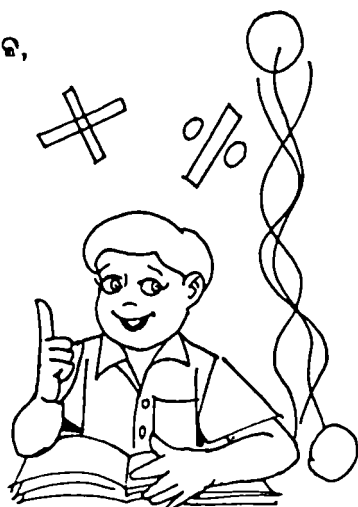
ଅଙ୍କପ ଖଟିକି ବେଶୀ ଯାଏ ଜାଣି,

ଯେତେ ଅଛି ଅଙ୍କ ସବୁ ଆମରି ସାଥ,

ତା' ସାଥରେ ଖେଳି ଖେଳି ଯିବାରେ ମାତି,

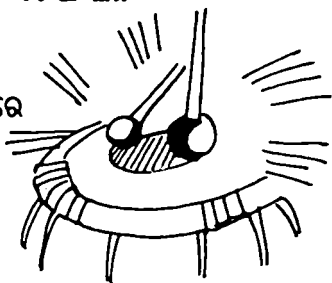
ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା

ଖେଳିବା ଚାଲ ।

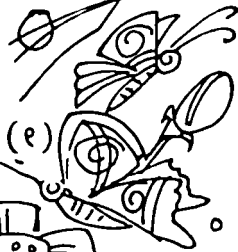
ମାଦର ବାଜିଲା

ମାଦର ବାଜିଲା ରେ ଘୁମୁରା ବାଜିଲା
 ଆମେ ସବୁ ଅଟୁ ଭାଇ ବାଜିଲାଉତ ଟେଲାରେ
 ରୁକି ଚୋଟେ ପ୍ରାଣ ଯେହୁ ଦେଲା ।
 ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକ ମଧ୍ୟେ ଦିହୁଡ଼ି ବାଜିଲା ରେ
 ବାର ବରଷର ମାଝି ପିଲା
 ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକରେ ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକେ
 ରୁକି ଆବାଜରେ ବାର ବାଜି ଆସି ଡାକେ ରେ
 ଜାଗି ଉଠ ଗଡ଼ଜାତି ଲୋକେ
 ସେଇ ରାଜଜ ପିଲାରେ ଆମେ ସେଇ ରାଜଜ ପିଲା
 ଯେଉଁ ରାଜଜ ପିଲା ହସି ହସି ପ୍ରାଣ ଦେଲା
 ଦେଶ ଆରେ କିର୍ଦ୍ଦା ରଖିଗଲା ।
 (ଅନୁରୋଧ ବାଜି ରାଉତ ଛାତ୍ରାବାସର ଗୀତ)

ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମ ଭୂଇଁ

ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମ ଭୂଇଁ,
 ସୁନ୍ଦର ତା' ଶାରୁଆ ବନ
 ସୁନ୍ଦର ତା' ପାହାଡ଼ ନର ।
 ସୁନ୍ଦର ଏଇ ଗଛଲତା,
 ସୁନ୍ଦର ମଧୁ ପବନ ତା'ର
 ସୁନ୍ଦର ଏଇ ଦେଶରେ ମୋର,
 ସୁନ୍ଦର ଯେତେ ଭଉଣୀ ଭାଇ ।
 ସୁନ୍ଦର ତା' ତୁଳନା ନାହିଁ । (୦)
 ଗୋପାଳ ପିଲାଋ ବଂଶୀ ସୁନ,
 ମଧୁରତାରେ ଭରେ ପ୍ରାଣ ।
 କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି ଯେବେ,
 ଫେରନ୍ତି ତା'ର ଗୋଠରୁ ଗାଈ ।
 ସୁନ୍ଦର ତା' ତୁଳନା ନାହିଁ (୧)
 ଏ ଦେଶ ମାଟି କି ସୁନ୍ଦର,
 ସୁନ୍ଦର ଘାସ ଫୁଲ ଫଳ,
 ସବୁଠୁ ସେ ଜଗତସାଇଁ ।
 ସୁନ୍ଦର ତା' ତୁଳନା ନାହିଁ (୨)

କାହିଁକି ?

କାହିଁକି, କାହିଁକି, କାହିଁକି ରେ ? (୨ ଥର) ୦

ଆକାଶରେ ତାରା ଚିଲିକି କରେ

ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ସାତ ରଙ୍ଗ ଧରେ ।

ମନ୍ଦାର, ରଞ୍ଜିତା ଦିଶେ ନାହିଁ

ବୁଦ୍ଧିଆଣୀ କାଲି ହୁଏ ଝିଲିମିଲି

ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ (୦)

ଆମ୍ଭ, ନିମ୍ବ, ଲୋମ୍ବ ଅଲଗା ଭାବେ

କେତେ କେତେ କେଉଁ ସାଗରେ ଉଠେ

କୁଆ, ଶୁଆ ଉଡ଼େ ଡେଶା ମେଲାଇ

ବିଲେଇ ପିଠିରେ ଡେଶା ତ ନାହିଁ

ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ (୧)

କୁକୁକୁଆ ତ ଜାଣେ ମଶାଳ

ମେଘା, କର୍କଟର ପିଠିଟା ଢାଳ

ପାହାଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଲାଗେ

ହସିକା ଆଖିରୁ ଲୁହ ନିଗିଡ଼େ

ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ (୨)

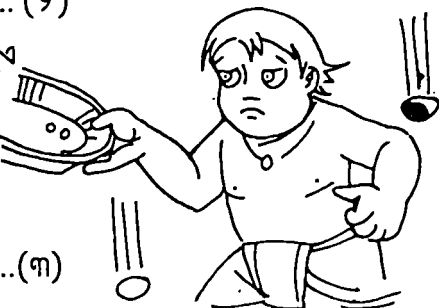
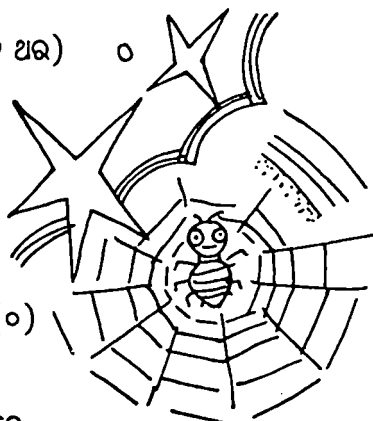
ଆମ ସାଥୁ କିଆଁ ଗୋକରେ ଶୁଏ

ଭିକ ମାଗି ମାଗି ବିକଳେ ଜିଏଁ

କେତେ ଦିନ ସାଥୁ ଚୁପ୍ ରହିବା

ତଳ ଏ ସବୁକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା

ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ (୩)

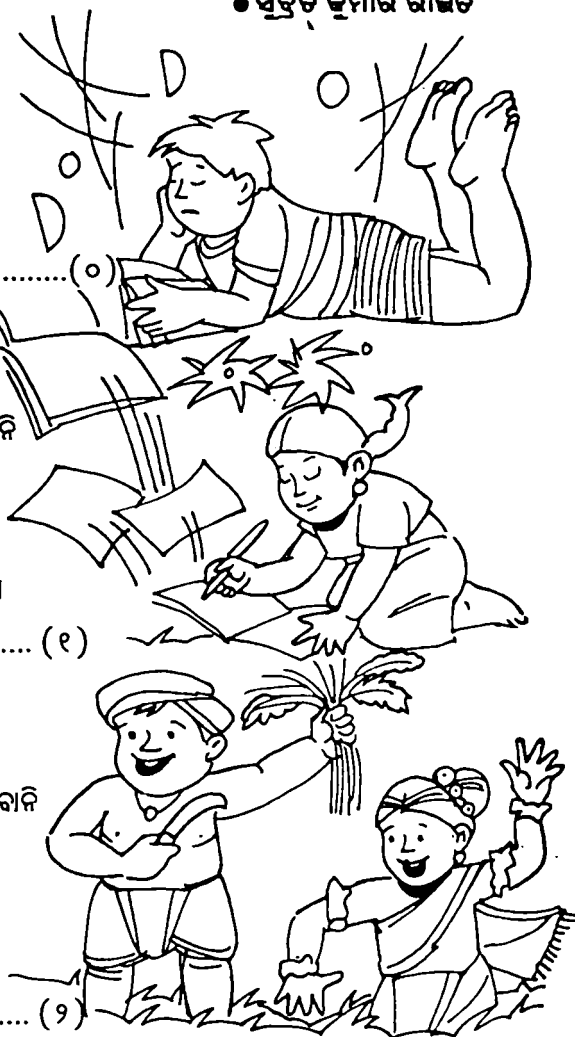
ଆସ ପାଠ ପଢ଼ିବା

● ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁନାର ଭାଗ

ପାଠ ପଢ଼ିବା ଆସ ପାଠ ପଢ଼ିବା,
ପାଠପଢ଼ି ଏ ଦେଶ ଆଗେଇନେବା
ଲେଖୁ ଶିଖିବା ଆମେ ପଢ଼ିଶିଖିବା
ବହି ପଢ଼ିବା ଆମେ ଚିଠି ଲେଖିବା
ପାଠ ପଢ଼ିବା ଆସ ପାଠ ପଢ଼ିବା

ଆମେରେ ରଢ଼ିବା ସୁନାର ଭାଗଟ
ପାଠ ପଢ଼ି ଆମେ ହେବାରେ ଶିକ୍ଷିତ
ମୁରୁଖ ରହିବାନି - ଚିପ ଚିହ୍ନ ଦେବାନି
କାଗଜ କଳମରେ ଲେଖୁ ଶିଖିବା
ବହିପଢ଼ିବା ଆମେ ଚିଠି ଲେଖିବା
ରପ ଲେଖିବା ଆମେ ରାତ ଲେଖିବା
ପାଠ ପଢ଼ିବା ଆସ ପାଠ ପଢ଼ିବା (୧)

କ୍ଷେତରେ ହସିବ ସୁନାର ପସର
ପାଇବାରେ ଆମେ ରକତର ମୂଲ
ଜୀବନେ ହାରିବାନି - ଶୋଷଣ ସହିବାନି
ଆମରି ଅଧିକାର ଆମେ ବୁଝିବା
ରପ ଲେଖିବା ଆମେ ରାତ ଲେଖିବା
ରପ କହିବା ଆମେ ରାତ ଭାଇବା
ପାଠ ପଢ଼ିବା ଆସ ପାଠ ପଢ଼ିବା (୨)

ଆଲୋକର ଶିଖା

• ସୁବ୍ରତ କୁମାର ରାଉତ

ଆଲୋକର ଶିଖା ଆମେ ଜାଣିଯିବା

ଅଧାର ଯିବ ଦୂରେ

ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର ବ୍ୟର୍ତ୍ତୀ ଆମର

ପହଞ୍ଚିବ ଘରେ ଘରେ(୦)

ସବୁରି ଆଖିରୁ ପୋଛିଦେଇ ଲୁହ

ଓଠେ ଭରିଦେବା ହସ

ଶପଥ ନେଇଛୁ ନିଜ ହାତେ

ଆମେ ଗଢ଼ିବୁ ସୁନାର ଦେଶ(୧)

ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ଧନାକିରରିବ

ନୁହେଁ ଆମ ପରିଚୟ

ଗୋଟିଏ ରକତ ଗୋଟିଏ ଧରମ

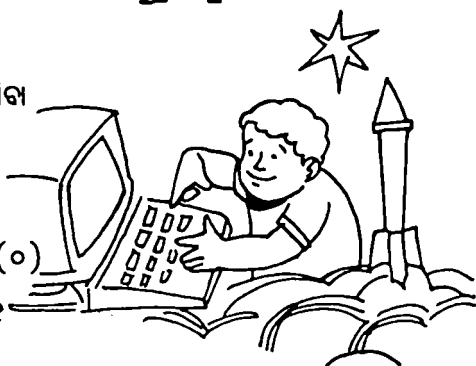
ଆମେ ସବୁ ଭାରତୀୟ(୨)

ଜାରି ଉଠ ସାଥୀ ସମୟ ଆସିଛି

ମାରିବାକୁ ଅଧିକାର

ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଯେତେ ଶୋଷଣ ଦୁର୍ନୀତି

ଭେଦାଭେଦର ପ୍ରାଚୀର(୩)

କାଳିକା କଥା ଛାଡ଼

କାଳିକା କଥା ଛାଡ଼

ନୂଆ ଧାରାରେ ରଚିବା

ପୁରୁଣା ତା' ହେଲାଣି

ମିଶି ନୂଆ କାହାଣୀ

ଆମେ ଜନ ବିଜ୍ଞାନୀ.....ଆମେ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନୀ(୦)

ପୁରୁଣା ଯେତେ ଶିକୁଳି ଥିଲା ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛୁ,

ପୁରୁଣା ଯେତେ କାଲିଆ ଆମେ ଛାଡ଼ି ସାରିଛୁ ।

ଜହ୍ନ ରାଇଜେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି ଆଜିକା ଯୁଗ,

ନୂଆ ଜଗତ ସାଥରେ ହାତ ମିଳା ହେଲାଣି ।

ନୂଆ ରକତନୂଆ ବିଶ୍ୱାସ.....ନୂଆ ଆମ ସମୟ

ଆମେ ଜନ ବିଜ୍ଞାନୀ.....ଆମେ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନୀ.....(୧)

ଜୀବନ କ୍ଳାନ୍ତି ଖଟିବା ଲାଗି ଶପଥ ନେବା,

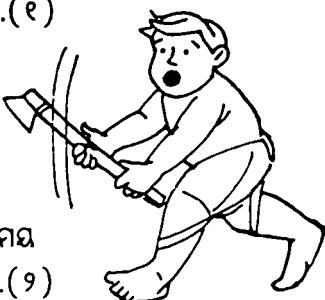
ନିଜ ହାତରେ ସରସ ଆମ ନିଜେ ଗଢ଼ିବା ।

ସୁନା ଏ ମାଟି, ଅମୃତ ପାଣି, ମଧୁ ପବନ,

ସପନଠୁ ବି ସୁନ୍ଦର ଦେଶ ଗଢ଼ି ଡୋଳିବା ।

ନୂଆ ରକତ.....ନୂଆ ବିଶ୍ୱାସ.....ନୂଆ ଆମ ସମୟ

ଆମେ ଜନ ବିଜ୍ଞାନୀ.....ଆମେ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନୀ.....(୨)

ଆମେ ସବୁ ଏକ

ଆମେ ସବୁ ଏକ (ବୋଲ) ଆମେ ସବୁ ଏକ (୪ ଥର)

ପୂରୁବ କହେ ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ବି କହେ,

ଉତ୍ତର କହେ ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ବି କହେ ।

ପୂରୁବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ

ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ, ପୂରୁବ, ପଶ୍ଚିମ

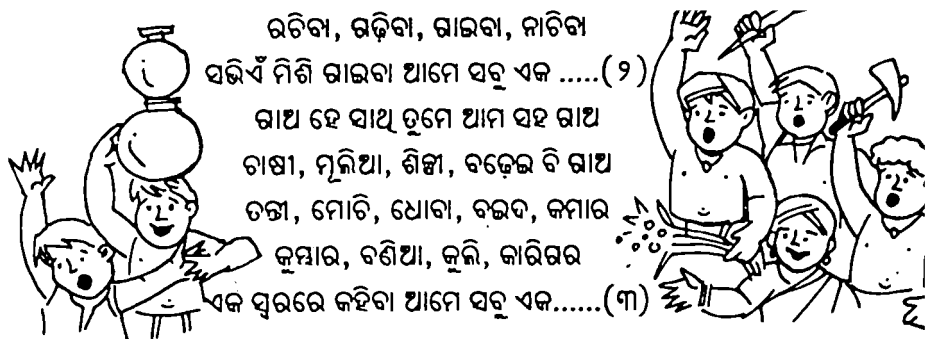
ସର୍ବିର୍ଷ ମିଶି ଗାଇବା ଆମେ ସବୁ ଏକ(୧)

ଗାଇଲାବାଲା ତୁମେ ଗାତ ତାକେ ବୋଲ

ନାତିଲା ବାଲା ତୁମେ ନାତି ନାତି ଗାଅ

ଗାଇବା, ନାତିବା, ରଚିବା, ଗଢ଼ିବା

ରତିବା, ଗଢ଼ିବା, ଗାଢ଼ବା, ନାଟିବା
 ସଭିଏଁ ମିଶି ଗାଢ଼ବା ଆମେ ସବୁ ଏକ(୨)
 ଗାଥା ହେ ସାଥୁ ତୁମେ ଆମ ସହ ଗାଥା
 ଗାଥା, ମୂଲିଆ, ଶିଳା, ବଢ଼େଇ ବି ଗାଥା
 ତଜା, ମୋତି, ଧୋବା, ବଢ଼େଇ, କମାର
 କୁମାର, ବଣିଆ, କୁଳି, କାରିଗର
 ଏକ ସ୍ଵରରେ କହିବା ଆମେ ସବୁ ଏକ.....(୩)

ଡର କେଉଁଠି ?

ରାସ୍ତାଟା ଲମ୍ବା ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ଦୂର,
 ରାସ୍ତା ଲମ୍ବା ଭଉଣୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଦୂର,
 ଦମ୍ଭ ଲଗାଇ ଚାଲିବା ହାତକୁ ହାତ ଧରି
 ନୂଆ ମଣିଷ ଜାରିଛେଛାତି ପୁଲାଇ ଚାଲିଛେ
 ସଭିଏଁ ମିଶି ଚାଲିଲେ କେଉଁଠି ଡର.....(୦)

ଭୋକ କଷ୍ଟ ସହି ଆମେ କେମିତି ଯିବା ?

ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ି ଦଳବାହି ଆଗେଇ ଯିବା ।

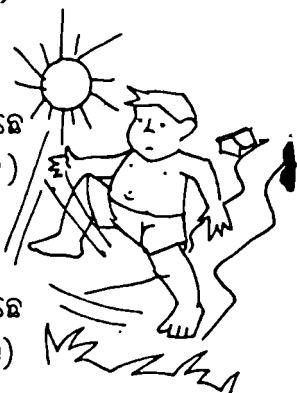
ନୂଆ ମଣିଷ ମାଡ଼ିଛେ ଛାତି ପୁଲାଇ ଚାଲିଛେ
 ସଭିଏଁ ମିଶି ଚାଲିଲେ କେଉଁଠି ଡର(୧)

ଚାରିଆଡ଼େ କଷଣ ଖାଲି ଆଲୁଅ ନାହିଁ,
 ତଥାପି ବାଟ ରତିବା ବିରାମ ନାହିଁ ।

ନୂଆ ମଣିଷ ଜାରିଛେ.....ଛାତି ପୁଲାଇ ଚାଲିଛେ
 ସଭିଏଁ ମିଶି ଚାଲିଲେ କେଉଁଠି ଡର ?.....(୨)

ଦିନ ଖରା, ରାତି ଥଣ୍ଡା ସହି ଚାଲିବା,
 ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବା ଜୀବନ ସାରା ।

ନୂଆ ମଣିଷ ଜାରିଛେ.....ଛାତି ପୁଲାଇ ଚାଲିଛେ
 ସଭିଏଁ ମିଶି ଚାଲିଲେ କେଉଁଠି ଡର.....(୩)

ଶିଖ ଓ ପଢ଼ାର

ଶିଖ ସାଥ୍ ଶିଖ.....ଶିଖ ହେ ସାଥ୍ ଶିଖ
ମୂଳଦୁଆରୁ....ଅନୁଭୂତିରୁ.... ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
ମୂଳଦୁଆରୁ ଆରମ୍ଭ କର....ଆଗେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ
ଏବେ କିଛି ହୋଇନି ଡେରି....ଆଗେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ
ମୂଳଦୁଆରୁ....ଅନୁଭୂତିରୁ....ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
ଶିଖ ସାଥ୍ ଶିଖ.....(୦)

କ, ଖ, ଗ ତୁମେ ଶିଖ(ହେଲେ) ସେତିକି ନୁହେଁ ଯଥେଷ୍ଟ

ଚିକିନିଷ୍ଟ ତୁମେ ଜାଣ ସବୁ କଥା ମୋ ସାଥ୍
ଆହୁଲାକୁ ତୁମ ହାତେ ନେଇ ତୁମେ ହୋଇଯାଅ ତିଆର
ଆଗେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ
ମୂଳଦୁଆରୁ....ଅନୁଭୂତିରୁ....ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
ଶିଖ ସାଥ୍ ଶିଖ.....(୧)

ବହିଷ୍କୃତ ତୁମେ ଶିଖ, ହେ ବନ୍ଦୀ ତୁମେ ଶିଖ
ରୋଷେଇ ଘରର ଭଉଣୀ ତୁମେ ଶିଖ ତୁମେ ଶିଖ
ହେ ବୁଦ୍ଧ.....ତୁମେ ଶିଖ
ଆହୁଲାକୁ ତୁମ ହାତେ ନେଇ ତୁମେ ହୋଇଯାଅ ତିଆର
ଆଗେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ
ମୂଳଦୁଆରୁ....ଅନୁଭୂତିରୁ....ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
ଶିଖ ସାଥ୍ ଶିଖ.....(୨)

ଘର ଛାଡ଼ି ବୁଲିଲା ବାଲା ନିଜର ପ୍ରଜ୍ଞ ରଚନା କର
କୃପ ମଣ୍ଡଳ ନରହି ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ସନ୍ଧାନେ ବାହାରି ପଡ଼
ହେ ଭୋକିଲା ତୁ ନିଜ ପାଇଁ...ବହିଷିଏ ଖୋଜି ଆଣ
ଅସ୍ତ୍ର ଏହା ତୁମ ହେବ...ହେବ ଏହା ହତିଆର
ଆହୁଲାକୁ ତୁମ ହାତେ ନେଇ ତୁମେ ହୋଇଯାଅ ତିଆର
ଆଗେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ
ମୂଳଦୁଆରୁ....ଅନୁଭୂତିରୁ....ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
ଶିଖ ସାଥ୍ ଶିଖ.....(୩)

(କେବେ) ଭୟ କରନି ହେ ସାଥ୍ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବାରେ

ଅନ୍ଧ ପରି ମାନିବାକୁ ରାଜି ହୁଅନି କେବେ
 ନିଜେ ପରଖି ଦେଖ, ନିଜେ ବିଚାରିବା ଶିଖ
 ପ୍ରଶ୍ନ କର ହିସାବରୁ, ବୁଝିବାକୁ ସବୁ ହେବ
 ସବୁକୁ ଦେଖାଇ ଆଜୁଠି ପଚାର ତୁମେ ପଚାର

ଏହ କେମିତି ହେଲା ?

ଏହ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ?

ଆଗେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ
 ମୂଳଦୁଆରୁ....ଅନୁଭୂତିରୁ....ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
 ଶିଖ ସାଥ ଶିଖ.....(୪)

ମୂଳ ଲେଖା : ବର୍ତ୍ତୋଲ୍ଲଭ ବ୍ରେଖର୍
 ଅନୁରଚନା : ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ହେବା ସଫଳ

ସଫଳ ହେବା ଆମେ ସଫଳ ହେବା

ଆମେ ସଫଳ ହେବା ନିଶ୍ଚୟ

ହଁ....ହଁ.... ଅନ୍ତର ସହ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ

ଆମେ ସଫଳ ହେବା ନିଶ୍ଚୟ(୦)

ଆମେ ସୁଖେ ରହିବା ଆମେ ଶାନ୍ତେ ରହିବା

ଆମେ ସୁଖେ ରହିବା ନିଶ୍ଚୟ

ହଁ....ହଁ ଅନ୍ତର ସହ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ

ଆମେ ସୁଖେ ରହିବା ନିଶ୍ଚୟ.....(୧)

ହାତ ମିଳାଅ ସାଥ ହାତ ମିଳାଅ

ସାଥ ହାତ ମିଳାଅ ଓ କୁହ

ହଁ....ହଁ....ଅନ୍ତର ସହ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ

ହାତ ମିଳାଇ ଚାଲିବା ନିଶ୍ଚୟ.....(୨)

ଡର ନାହିଁ କାହାକୁ ନାହିଁ ଡର କାହାକୁ

କରିବା ନାହିଁ କାହାକୁ ଭୟ

ହଁ....ହଁ....ଅନ୍ତର ସହ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ

ଆମେ ଚାଲିବା ନିଡ଼ର ନିଶ୍ଚୟ.....(୩)

ମୂଳ ଲେଖା : ମାର୍ଟିନ ଲୁଥର କିଙ୍ଗ୍

ଓଡ଼ିଆ ମର୍ମାନ୍ତବାଦ : ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଜାଗ ହେ ସାଥୁ

ମଶାଲ ଜାଳ, ଆଗେଇ ଚାଲ ଗାଁ ଗାଁ ସାଥୁ ହେ,
ଅନ୍ଧାରକୁ ଦୂରେଇ ଦେବା ଗାଁ ଗାଁ ସାଥୁ ହେ ।
କୁଡ଼ିଆ ଗର୍ଜେ, ମୂଲିଆ ଗର୍ଜେ, ଗରଜେ ଖେତ ବାଡ଼ିରୁ,
କେତେ ଦିନ ଏମିତି ଲୁଟିବେ ଆମ ଗାଁର ଲୋକକୁ ?
ଲଢ଼େଇ ବିନା କିଛି ମିଳେନା, ଏଇ କଥା ଆମେ ଜାଣିଛେ,
ଲଢ଼େଇ ଆମ ସରିବ ନାହିଁ ଦେଶର ଗାଁ ଗାଁରେ ।
ଅରକୁ ଅର ଶୋଷଣ ସହି ବନ୍ଧା ତ ଶିକୁଳିରେ,
ଶିକୁଳି ଭାଙ୍ଗି ଜାଗରେ ଆଜି ଗାଁ ଗାଁ ମୋ ସାଥୁ ହେ ।
କାଲ ସୂରୁକ କେବେ ଉଇଁବ ଦେଶର ସବୁ ଗାଆଁରେ
ପାଦ ମିଳାଇ ଆମେ ଚାଲିବା ଗାଁ ଗାଁ ସାଥୁ ହେ ।
ଯେଉଁ ସକାଳ ଆମକୁ ଆଜି ଫିକା ଓ ମାନ୍ଦା କାଗେରେ,
(ଆମ) ରକ୍ତ ରଙ୍ଗ ଭରିବା ଏଠି ଗାଁ ଗାଁରେ ଆମେରେ ।
ଚାରତ ଆମ ଜିଇଁ ଉଠିବ ଦେଶର ସବୁ ଗାଆଁରେ,
ବହି ପଢ଼ିବା ବାଟ ଖୋଜିବା ଗାଁ ଗାଁରେ ଆମେରେ ।

ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ : ବଲ୍ଲି ସିଂହ ତିମା

ଓଡ଼ିଆ ମର୍ମାନ୍ତାବଦ : ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଶିକ୍ଷାର ଡାକତ

ପଥରକୁ ଭାଙ୍ଗିଲୁ ପରବଚକୁ ଡାଡ଼ିଲୁ
ରଟା ସାଥେ ରକ୍ତ ଯୋଡ଼ି ଘର ଯେତେ ଡୋକିଲୁ
(ହେଲେ) ଘର ହେଲା ତୁମର ଆଉ କୁଡ଼ିଆ ଆମର (୨ ଥର)
ଅରଟ ଚକାଇଲୁ ସୂତା ଆମେ କାଟିଲୁ
ରିକନାକ ହୋଇ ଆମେ ଲୁଗା ଜାମା ବୁଣିଲୁ
(ହେଲେ) ଲୁଗା ତୁମର ଆଉ କାମ ଆମର (୨ ଥର)
ମେସିନକୁ ଚକାଇଲୁ ବେପାର ବଢ଼ାଇଲୁ
ଲହୁ ଲହୁ ଡାକି ଆମେ କମ୍ପାନୀରେ ଖଟିଲୁ
(ହେଲେ) ପରସା ତୁମର ଆଉ ରକ୍ତ ଆମର (୨ ଥର)

ଜମିକାନ୍ତି ଚଷିଲୁ ମଞ୍ଜି ଯେତେ ବୁଣିଲୁ
 ରକତକୁ ସିଞ୍ଚି ଆମେ ଧାନ ଅମଳ କଲୁ
 (ହେଲେ) ଫସଲ ତୁମର ଆଉ ଭୋକ ଆମର (୨ ଥର)
 ପାଇଲୁ ଉତ୍ତର ଆଜି.....ହଁ.....ହଁ
 ପାଇଲୁ ଉତ୍ତର ଆଜି ଶିକ୍ଷା ହତିଆର ଧରି
 ଶିକ୍ଷାର ରାସ୍ତାପରେ ଆମେ ସବୁ ଚାଲିଲୁ
 (ଆଜି) ହାର ତୁମର ଆଉ ଜିତା ଆମର (୨ ଥର)

ହସା ରଚନା : ଚେରା ବଣ୍ଡା ରାଜୁ

ଅନୁରଚନା : ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆମର ଗାଁ

ଆମେ ଭାରତର ପିଲା ଆଉ ବଡ଼

ଆଜି ତୁମକୁ ମାରୁଛୁ

ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯେଉଁଠି ଥିବ

ତିକେ ସିନିହ ଆନନ୍ଦ

କୁନି କୁନି ରୀତି ଥିବ

ଖୁସିରେ ମନ ଉଲୁସିବ

ଖେଳ ହେବ...ଖେଳଣୀ ଥିବ

ମଜା ତ ହେବ...ହସ ପ୍ରତିବ

ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ନାଚ, କୃତ

ଆମେ ଭାରତର ପିଲା ଆଉ ବଡ଼.....(୦)

ଆମ ପରି କେତେ କୋଟି ଛୁଆ,

ଶିକ୍ଷା ଯାହାଠୁ ବୃତ୍ତେ ଠିଆ ।

କେବେ ସେମାନେ ପଢ଼ିବେ (୨ ଥର)

ଆମେ ଭାରତର ପିଲା ଆଉ ବଡ଼

ସଭିଏଁ ମିଶି ଚାହୁଁଛୁ

ଶିକ୍ଷା ମାନେ ସଭିକ ଶିକ୍ଷା

ଶିକ୍ଷାରେ ଥିବ ଅସଲ ମଜା

ଆମେ ଭାରତର ପିଲା ଆଉ ବଡ଼.....(୧)

ଭାରି ବସ୍ତାନା ବୋହି ବୋହିକା
 ଖେଳକୁଦ ଆମେ ଭୁଲି ଗଲୁଣି
 ହସ, ଗୀତ ତ ମନେ ପଡୁନି
 ପାଠରେ କିଛି ମଜା ତ ନାହିଁ
 ହାତରେ ତୁମେ ଧରିଛ ଛାଟ
 ଆଖିରେ ତୁମେ ଭରିଛ ରାଗ
 ଏମିତି ପଢ଼ିବା ଭା'ରି କଷ୍ଟ
 କିଛି ବି କରିବା ଭାରି କଷ୍ଟ
 ହରିଣ ପରିକା ଡରିଡ଼ରିକା
 ଶୁଆ ପରିକା ଘୋଷି ଘୋଷିକା
 ହରାଜିତା ଭାରି ଖେଳ ଖେଳିବା
 ପିଲାଦିନ ସରି ଯାଉଛି
 ଝାଳର ସ୍ବପ୍ନ ଶୋଇ ପଡୁଛି
 ଆମେ ଭାରତର ପିଲା ଆଉ ବଡ଼.....(୨)

ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ : କୃଷ୍ଣ କୁମାର

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁଭବନା : ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଅକ୍ଷର ବୋଉତ

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆମେ ଆସିବୁ ଆଜି ନାଟିବାକୁ ଖାଲି,
 ଗୀତ ବାଜା ତାଙ୍କେ କିଛି ଶୁଣାଇବୁ ବୋଲି ।
 ଶୁଣାଇବୁ ଆଜି ଆମ ଖୁସି କାହାଣୀ,
 ପଢ଼ିବୁ ଟିକିଏ ବୋଲି ପାରିବୁ ଜାଣି ।
 ହେ ମଉସା, ହେ ମାଉସୀ, ହେ ପିଉସା, ହେ ପିଉସୀ
 ହେ ଦାଦା, ଆହେ ଖୁଡ଼ି, ହେ ଭାଇ ଆଉ ଭଉଣୀ.....(୦)
 ଆମ ଘରେ ଥିଲା ସୁବିଧାଟା କାଲି.....ବହିଟାକୁ ଦେଲୁ ମେଲି
 ପଢ଼ି କେଣୁ କେଣୁ ବାଟ ପାଇରଲୁ.....ଆଖି ଆମ ଗଲା ଖୋଲି
 (ହେଲେ) ତମେ ଏ ସୁବିଧା ପାଇଲନି ବୋଲି

ହେଲ ତମେ ଆଜି ବାଟବଣୀ
ପାଠ ଅଭାବରୁ ଏଇ ଦୁନିଆ ଆଗରେ ତମେ

ହେଲ ନିରକ୍ଷର ଭାବେ ଗଣା
ଶୁଣାଉଛୁ ଆଜି ଆମ ଖୁସି କାହାଣୀ,
ଚାହୁଁଛୁ ତମେ ବି ଆଜି ଆସ ହେ ମାଡ଼ି
ହେ ମଉସା, ହେ ମାଉସୀ,.....ଆସେ ଭଉଣୀ.....(୧)

ଆସ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେ ଆମେ ବୁଲିଯିବା.....ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୂଳେ
ଅକ୍ଷର ବୋଇତ ଚଢ଼ି ଆମେ-ତ ଯିବାରେ ମାଡ଼ି....ଜ୍ଞାନ ଲହରୀର ତାଳେ
ଏ ଦୁନିଆଁ ଚାରିପଟ ଖୋଜିକି ପାଇବା ବାଟ

ହଟାଇବା ଦୁଃଖ ଆମ ନିଜ ହାତରେ
ହସିବାରେ ଆମେ ସବୁ ହସିବ ସାରା ଦୁନିଆ
ନୂଆ ଏକ ସକାଳର ଆଲୁଅ ଧାରେ
ଗାଲ ଆମେ ସବୁ ଘର ଘର ବୁଲିବା
ନିରକ୍ଷର ଭାଇ ଭଉଣୀକୁ ଡାକିବା
ବସାଇ ଅକ୍ଷରର ଏ ବୋଇତ କୋଳେ
ମାଡ଼ିଯିବା ଆମେ ସବୁ ଏକ ତାଳରେ
ଆସ ମଉସା, ଆସ ମାଉସୀ,.....ଆସ ଭଉଣୀ.....(୨)

ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆମ ଘର ଏଇ ପୃଥିବୀ

ଆମ ଘର ଏଇ ପୃଥିବୀ

ତା'ର କୋଳେ ଆମେ ବଢ଼ୁଛେ

ଜନମ ବେଳାଠୁ ମରିଯିବା ଯାଏଁ

ହସି ଖେଳି କାଳ କାଟୁଛେ

ଆମ ଘର ଏଇ ପୃଥିବୀ.....(୦)

ସୂରଜର ଘରେ ସୂନ୍ଦର ସେ'ତ

ରଜନୀ ତା'ର ରୂପ,

• ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନୁହେଁ ଅତି ଥଣ୍ଡା ନା ଅତି ଗରମ
ପ୍ରକୃତି ତା' ଅପରୂପ ।

ମାଟି, ପାଣି ଆଉ ପବନର କୋଳେ
ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶ ।

ଗଛକୁ ବଢ଼ାଏ ଜୀବକୁ ଚଳାଏ
ଜୀବନ କରିଛି ଗାନ୍ଧୀ ।

ଆମ ଘର ଏଇ ପୃଥିବୀ.....(୧)

ସଜିବ୍ ତାହାର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ
କେହି ନୁହେଁ ତା'ର ପର,

ଦାନା, କନା, ପାଣି, ବାସ ବି ଯୋଗାଏ
କରେ ସେ ଯେ କେତେ ଆଦର ।

ତା'ରି କୋଳରେ ସାତ ଶହ କୋଟି
ଆମେରେ ଭଉଣୀ, ଭାଇ ।

କେତେ ରଙ୍ଗ ଭାଷା, ଆମ ବେଶ ଭୂଷା,
ଫରକରେ ସାମା ନାହିଁ ।

ଯିଏ ବି ସେ ହେଉ ଯାହା ବି ସେ କରୁ
ଯେଉଁଠି ଅବା ସେ ରହୁ,

ଆମ ଘର ଏଇ ପୃଥିବୀଟା ବୋଲି
ସଜିବ୍ ତ କହିଥାଉ ।

ଆମ ଘର ଏଇ ପୃଥିବୀ.....(୨)

ଦୂର ପାହାଡ଼ ସୁନ୍ଦର

ମାଳତୀ ପୁଟିଲା, ବନ ମହକିଲା,
ଅଜଣା ଅଶୁଣା ମଉଳି ସେ ଗଲା !.....(୦)

ମୋ ଗାଁ ସାଥୁର ସାଧନାର ସୁର ଜାଗେନା ମତେ ମଧୁର,
ରେକର୍ଡ଼ ବାଜାର କୃତ୍ରିମ ସ୍ଵର କରେ ମୁଁ କେତେ ଆଦର ।

ମୋ ସାଥୁ ହାତରେ ଅଙ୍କା ଚିତ୍ର କେବେ ଭଲ ତ ଲାଗେନା ମତେ,
ମୋଟା ଟଙ୍କା ନେଇ ଆକିଲାବାଲାର ପ୍ରଶଂସା କରେ ମୁଁ କେତେ ।
ମାଳତୀ ପୁଟିଲା.....(୧)

ମୋ ଭଉଣୀ ନାଚେ ଝାଙ୍କ ପୋଛି ପୋଛି ଓଲଟି ମୁଁ ପରିହାସେ,
ସିନେମା ପରଦେ ମାତାଲ ନାଚରେ ରଙ୍ଗୀନ ସପନେ ଭାସେ ।
ମୋ ଗାଁ ସନିଆ ଲହୁ ଢାଳି ଖଟେ ପେଟ ବିକଳରେ ନିତି,
ପାରେନି ମୁଁ ମାପି ତା ଲହର ମୂଲ ଦେଖିଲେ ବି ନିତି ନିତି ।
ମାଳତୀ ପୁଟିଲା.....(୨)

ମା' ହାତଗଢ଼ା ପିଠା ପଣା ସବୁ ପାଟିକି ରୁଚେନା ମୋର,
ପାଟି ସୁଆଦିଆ ପେଟ ବିଛାଡ଼ିବା ହୋତେଲରେ ମନ ମୋର ।
ମୋ ସାଥୁ ଲେଖିଲେ ହସ ମାଡ଼େ ମତେ ପରିହାସ କରେ ମୁହଁ,
ବଡ଼ ଲେଖକର ସାବା ଲେଖାଟେ ବି ମୋ ମନକୁ ନିଏ କିଣି ।
ମାଳତୀ ପୁଟିଲା.....(୩)

ମୋ ପାଖ ଲୋକର ଅନୁଭୂତି କଥା ପସନ୍ଦ ହୁଏନା ମୋର,
ବଡ଼ ନେତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟହୀନ ବାଣୀ ଘୋଷୁଥାଏ ବାର ବାର ।
ପାଖ ଦୁନିଆର ସୁନ୍ଦରତାକୁ ମୋ ମନ କି ବୁଝିପାରେ,
ଦୂର ପାହାଡ଼କୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବି ମରାଟିକା ପଛେ ଧାଏଁ ।
ମାଳତୀ ପୁଟିଲା.....(୪)

କାମର ମୂଲ

● ବିନୟବୁଦ୍ଧ ପଟନାୟକ

ମା' - ଆ ମାଟି ହାଣିବା,

ହଳ ଲଙ୍ଗଳ ଧରିବା

ଅଣ୍ଟା କଷି, ମାଟି ଚଷି ଧାନ, ମୁଗ ବୁଣିବା ।

ପୁଅ- ନାଉଁଲେ ନାଉଁ ଅଣ୍ଟା କାଟୁଛି

ମୋ ହାତେ ଏହା ହବନି...

ମା' - ଆ ଧାନ ରୋରବା

ବାକୁଜା ସବୁ ବାନ୍ଧିବା
କାତୁଥରେ ନାଟି ନାଟି ବିଲକୁ ସଜାଇବା ।

ପୁଅ- ନାଉଁଲୋ ନାଉଁ ପେଟ ମାରୁଛି
ମୋ ଦେଇ ଏହା ହବନି.....

ମା'- ଆ ଧାନ କାଟିବା
ଭାର ବୋହି ଆଣିବା

ଖଟଣିର ପକ ପାଇ ଓଜନ ତା' ଭୁଲିବା

ପୁଅ- ନାଉଁଲୋ ନାଉଁ ମୁଣ୍ଡ ବିଛୁଛି
ମୋ ହାତେ ଏହା ହବନି.....

ମା'- ଆ ବେଙ୍ଗଳା କରିବା

ଧାନ କ୍ଷେତ ପାଇବା

କୁଣ୍ଡା ଝାଡ଼ି ଝୁଡ଼ି ଆମେ ଶଗଡ଼ରେ ଲଦିବା

ପୁଅ- ନାଉଁଲୋ ନାଉଁ କିଏ ଯାଉଛି
ମୋ ହାତେ ତାହା ହେବନି.....

ମା'- ଆ' ରକ୍ଷା ସରଲା

ଭାତ ବଢ଼ା ହୋଇଲା

ଆନନ୍ଦରେ ହସି ରାଉଣା ପେଟ ଆମ ଭରିବା

ପୁଅ- (ଡେଇଁ ପଡ଼ି) ହଁଲୋ ମା' ହଁ, ହଁ, ହଁ
ଚଲେ ବସି ଖାଇବା

ମା'- ନାଉଁ ନାଉଁ ନାଉଁ ନାଉଁରେ ନାଉଁ

ଏରଥା ଜମା ହବନି

ଏରଥା ଜମା ହବନି

ଯା' ମାଟି ହାଣିବୁ

ଝାଳ ସୁଆଦ ଚାଖୁବୁ

କାମ ଯଦି ନ କରିବୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବନି

ପୁଅ- ହଁ ଲୋ ମା'.....ମୁଁ ବୁଝିଲି

ଲାଜରେ ମୁହଁ ପୋ'ଲ,

କାମକୁ ମୋର ଜାଣିଲି

ଅଣ୍ଟାକୁ ମୋର କଷିଲି

ଯୁଆନ ମୁହଁ ବଳ ଅସରା ଅଳସୁଆ ମୁଁ ହେବିନି ।

ଟିକ୍‌ମିକ୍ ତାରା

• ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସଞ୍ଜ ବୁଡ଼ିଲା ରାତି ଅଇଲା, ଅନ୍ଧାର ଗଲା ମାଡ଼ି,
କଳା ପରଦା ଝଲସି ଗଲା, କେତେ ଯେ ରୂପ ଧରି ।

ଟିକ୍ ମିକ୍ ଟିକ୍ ମିକ୍ ତାରା !

ଝିଲମିଲ୍ ଝିଲମିଲ୍ ତାରା !

ନାଲି ନେଲି ହଳଦିଆ ତାରା !

ସାନ ବଡ଼, ବଡ଼ ସାନ ତାରା !

ରାତିର ଆକାଶ କେତେ ବିବିଧେ ଭରା.....(୦)

ତାରାକୁ ତାରା ନିକଟତାରା

ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ିକା ଦେଖ,

ଆକାଶ ସାରା ଛାଇ ଯାଇଛି

କେତେ ମଉଛ ରୂପ ।

ମେଲି ଦେଇଛି ଆକାଶ ତା'ର

ଅସରା ରସ ବହି,

କେତେ ଯେ ଜୀବ କେତେ ଦଉବ

ଚାଲିଛି କଥା କହି ।

ଟିକ୍‌ମିକ୍ ଟିକ୍‌ମିକ୍ ତାରା.....(୧).....

ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆ.....

ମୋ ମାଆ

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ମୋ' ପରି ସିଏ ପାଠ ପଢ଼ିନି,
ଦେଶ ବିଦେଶ ତ ଜମା ବୁଲିନି,
କବି ଲେଖକର ନାଁ ପାଇନି,
ସଭା ସମିତିରେ କେବେ ବସିନି ।
(ହେଲେ) ସେ ଯେମିତି ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆରେ କହେ
ମୋ ଠାରେ ତାହାର ଜାଣିଏ ନାହିଁ
ମୋ ମାଆ ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆ କହେ.....(୦)

ମୋ ପରି ସିଏ ନୁହେଁ ନକଲି,
ବିଦେଶ ପ୍ରେମରେ ନୁହେଁ ପାରଳା ।
ଗୋରା ଚମା ମୋହ ଚିକେ ବି ନାହିଁ,
ସାନ ବଡ଼ କିଛି ଜାଣେ ହିଁ ନାହିଁ
ବଡ଼ ବୁଦ୍ଧିଆର ଚିକି ମଣିଷ ସେ
ସଭିଏଁ ତା' ପ୍ରିୟ ଭଉଣୀ ଭାଇ
ମୋ ମାଆ ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆ ଜଣେ.....(୧)

ମୋ ପରି ସିଏ ବିଲାତି ନାରୀ
ଶାତ ଭାଇଜର ଜାମା ପିନ୍ଧେନି
ଫିସନ ଟାଇଲି କିଛି ଜାଣେନି
ଆଧୁନିକ ତା'ର ହିସାବେ ନାରୀ
ପ୍ରିୟ ତାର ଘର ପ୍ରିୟ ଏ ବୁଦ୍ଧିଆ
ସବୁର ଜାଣି ସେ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରେ
ମୋ ମାଆ ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆଟିଏ.....(୨)

ମାଆ ତୁ ମହାନ ସବୁ ସହିଛୁ
ପାପ ସବୁ ମୋର କେବେ ଧରିବୁ
ଖୋର ପେର ମତେ ଆଶ୍ରା ଦେଇଛୁ

ଭୁଲରେ ବି ଦିନେ ପଦେ କହିନୁ
 ସିନିହ ପରଶେ ବୁଝାଇଛୁ ମତେ
 ଏ ଜାତି ମହତ ଗଉରବକୁ
 ଭାଇବି ମୁଁ ସଦା ତୋ' ମହାନତା
 ରଖିବି ତୋ ଟେକ କାଳ କାଳକୁ
 ତୋଳିବି ତୋ ଛାପ ପ୍ରାଣ ଲଗାଇ
 ମୋ ମାଆ ଖାଣ୍ଟି ଓଡ଼ିଆ କହେ.....
 ମୋ ମାଆ ଖାଣ୍ଟି ଓଡ଼ିଆଟିଏ.....(୩)

ସପନର ସାହା

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ମନର ସପନ ମୋର ଡାକରା ଦିଏ,
 ଆକାର ପାଇବା ଲାଗି ଚଞ୍ଚଳ ହୁଏ ।
 ନିକଟରେ ଜଣେ ହିଁ ତା ଜବାବ ଦିଏ,
 ଆଉ ନୁହେଁ କେହି ପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ସିଏ ।
 ମତେ ବିଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ (୨ ଥର)
 ତା'ର ପରଶେ ସପନ ଜାଗେ (୨ ଥର)
 ପକ୍ଷୀ ପରି ଡେଶା ଝାଡ଼ି ଆକାଶେ ଉଡ଼ିବି
 ମାଛ ପରି ଡେଶା ମେଲି ଜଳରେ ବୁଡ଼ିବି
 ଚିତା ପରି ଗୋଡ଼ ଠେଲି ପବନେ ଛୁଟିବି
 ସିଂହ ପରି ପରାକ୍ରମେ ପାହାଡ଼ ଟେକିବି
 ମହାବଳୀ ହେଁ ମୁହିଁ ବିଜ୍ଞାନ ଧାରାରେ
 ସରଜିବି ନୂଆ ଧାରା ଧରଣୀ ବୁଲୁରେ
 ମତେ ବିଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ (୨ ଥର)
 ତା'ର ପରଶେ ସପନ ଜାଗେ (୨ ଥର)
 ଅଜଣା ଦୁନିଆ ସାରା ରକେଟେ ଘୁରିବି
 ଅଦେଶୀ ଜଗତକୁ ମୁଁ ନିରେଖୁ ଦେଖିବି

ପରବତ ଚୋରି ମୁହଁ ସୁଦୃଢ଼ ଖୋଜିବି
 ଜଳଧାର ଅଟକାଇ ଜୀବନ ସଞ୍ଚିବି
 ଗଢ଼ିଯିବି ନୂଆ ଯୁଗ ସବୁ ଜୀବ ଲାଗି
 ବିଜ୍ଞାନର ଚାରାଟିକୁ ଯତନେ ରୋପିବି
 ମତେ ବିଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ (୨ ଥର)
 ତା' ପରଶେ ସପନ ଜାଗେ (୨ ଥର)

ଆକାଂକ୍ଷା

• ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଚାଲି ଚାଲି ଖରାବେଳେ ଚାଲି ଚାଲି ଥକିଲି,
 ଝଙ୍କାଜିଆ ଗଛ ମୂଳେ ଗୋଡ଼ ମେଲି ବସିଲି ।
 କେଡ଼େ ଥଣ୍ଡା ଛାଇ ତା'ର କି ମଧୁର ଲାଗିଲା,
 ସୁନୁସୁନୁ ପଦ୍ମନରେ ଝାଲ ମୋର ଶୁଭିଳା ।
 ଗଛ ଦେଲା ମିଠା ପତ୍ର ଶୋଷ ମୋର ମେଣ୍ଟିଲା,
 ପକ୍ଷୀ ମଧୁ କାକଜୀରେ ମନ ମୋର ରସିଳା ।
 ନିଜେ ଖାଇ ଟାଣ ଖରା ଦେଉଥିଲା ଆରାମ,
 ଗାତ ତାଙ୍କେ ବିଛୁଥିଲା ସିଏ କେଡ଼େ ମହାନ ।
 ନରମ ପତର ଶେଯେ କେଡ଼େ ସୁଖେ ଶୋଇଲି,
 ଅଳ ମୋର ଲାଲିଗଲା ଆଉ ବଜ ପାଇଲି ।
 ବାଟୋଇ ମୁଁ ବିଦା ନିଏ ତୁମ ଦେଖା ବାଟରେ
 ସତେ ପୁଣି ଦେଖା ହେବ ଆଉ ଥରେ ଏଠାରେ ???

ବହି କିଛି କହୁଛି

● ବିନୟବୃଷ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଶୁଣ ଭାଇ ଭଉଣୀ ୧୫ ବହି କିଛି କହୁଛି

ଶୁଣି କି ପାରୁନା ତମେ ସେ ଯେ କେତେ ଭାବୁଛି,

ଚାଲ ବହି ଖୋଲିବା

ତା'ର ହାକ ଶୁଣିବା ।

ଆରେ ଆରେ ଆରେ ଆରେ ବାଃ.....

ହସ ଖେଳ ଗାତ ଗପ କେତେ ଭରିଛି ।

ଶୁଣ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେ (୦)

ବିତିଳା ଦିନର ଦୁନିଆ କଥା,

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ମଣିଷର ଜୀବନଗାଥା

ରୋଟି ରୋଟି ହସ

ଦୁଃଖ କାହାଣୀ

ହରା କିତା ସବୁ ତା' ଦେହେ ଲେଖା ।

ସିନିହ କାହାଣୀ କା'ର ହସ ଛଟାଏ,

ଧରାମରା କଥା ପୁଣି କୁହ ବୁଝାଏ ।

ଶୁଣି ଦି ମାୟା ତମେ ସେ ଯେ କିଛି ଚାହିଁ.....

ଶୁଣ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେ (୧)

ବହି ଦେହେ ପକ୍ଷୀ ଗାଏ ନାଟିନାଟିକା,

ତା' କ୍ଷେତରେ ଢେଉ ଖେଳେ ଲୋଟିଲୋଟିକା

ତା' ଝରଣା ବହିଯାଏ ଗାଲଗାଲକା,

ଶୁଣାଏ ପୁଣି ପରା ରାଉଳ କଥା

ଶୁଣି କି ପାରୁନା ତମେ ସେ ଯେ କିଛି ଚାହିଁଛି

ଶୁଣ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେ (୨)

ରକେଟ ଜାହାଜ ଆଉ ଅଜଣା ନୁହେଁ

ବିଜ୍ଞାନର କାଳି ଆଜି ସବୁ ସେ କହେ

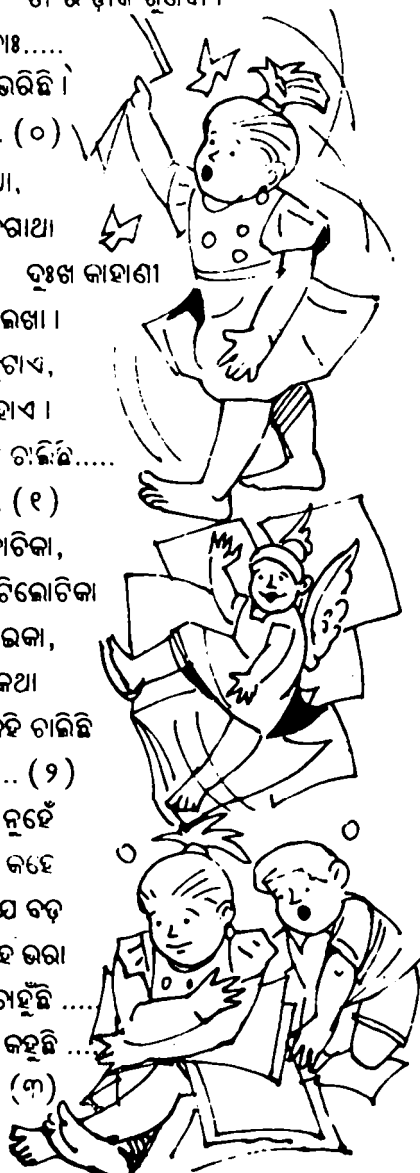
ବହିର ଦୁନିଆ ମତେ କେତେ ଯେ ବଡ଼

ଦୁନିଆ ଯାକର କଥା ତା' ଦେହେ ଭରା

ଆମରି ପାଖରେ ସେ ତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି

ଆମରି ସାଙ୍ଗରେ ସେ ତ ସାଙ୍ଗ ହେବ କହୁଛି

ଶୁଣ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେ (୩)

PRINTED - KONARK PRINTERS.

Digitized by srujanika@gmail.com